ชันโรง

ศักยภาพ/จุดเด่น	ปัญหา/ข้อจำกัด	แนวทางพัฒนา/แก้ไข
1. เป็นแมลงช่วยผสมเกสรที่มีอยู่ในท้องถิ่น สามารถเพิ่มผลผลิตพืชเศรษฐกิจ เช่น เงาะ มะขาม ทานตะวัน มะม่วง ลิ้นจี่ ลำไย เป็นต้น ที่มีนิสัยไม่เลือกตอมดอกที่ถูกแมลงอื่นตอมแล้ว และสามารถเน้นพืชที่ต้องการผสมเกสรได้ เพราะชันโรงมีรัศมีหากินประมาณ 300 เมตรจากรัง	1. การส่งเสริมการเลี้ยงชันโรงยังอยู่ในวงจำกัด เนื่องจากเป็นการผสมเกสรพืชเป็นหลักเกษตรกรส่วนใหญ่จึงยังไม่เห็นความสำคัญ	1. ส่งเสริมการรวมกลุ่มเพื่อสร้างอำนาจด้านการผลิตและการตลาด โดยได้ดำเนินการส่งเสริมและพัฒนาการเลี้ยงชันโรงในจังหวัดจันทบุรี ตราด สระแก้วระยอง ชลบุรี ฉะเชิงเทรา เพชรบูรณ์ เชียงใหม่ เลย ชุมพร มีเกษตรกรผู้เลี้ยงชันโรงจำนวน 517 ราย จำนวนชันโรง 2,470 รัง และทำให้มีการขายพันธุ์ชันโรงจากเดิมที่ไม่มีราคา
2. เป็นแมลงที่ไม่ค่อยนำมาเลี้ยง มีต้นทุนการเลี้ยงต่ำ เลี้ยงและดูแลรักษาง่ายปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมได้ดี	2. การรวมกลุ่มผู้เลี้ยงชันโรงเพื่อจำหน่ายยังมีน้อย 3. ความรู้และผลการศึกษาวิจัยมีน้อย 4. พันธุ์ชันโรงที่สามารถนำมาเลี้ยงได้มีเพียง 3-4 สายพันธุ์ และการแยกขยายพันธุ์ปีหนึ่ง ๆ สามารถทำได้เพียง 1-2 ครั้ง เท่านั้น	2. การพัฒนาเทคโนโลยีการเลี้ยง เช่น รูปแบบ หรือกล่องเลี้ยงชันโรงให้เหมาะสม และการส่งเสริมพันธุ์ชันโรงที่สามารถนำมาเลี้ยงและผลิตขยายพันธุ์ได้

กลุ่มส่งเสริมการเลี้ยงผึ้งและแมลงเศรษฐกิจ **ที่มา: สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร (ชันโรง)**กลุ่มส่งเสริมการเลี้ยงผึ้งและแมลงเศรษฐกิจ

ชันโรง

ชื่อไทย : ชันโรง (ผึ้งจิ๋ว)
ชื่อสามัญ/ชื่ออังกฤษ : stingless bee
ชื่อวิทยาศาสตร์ *Trigona laeviceps*
โดย กลุ่มส่งเสริมการเลี้ยงผึ้งและแมลงเศรษฐกิจ
หมายเลขโทรศัพท์ 02 9406102

Crop requirement (สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมในการผลิต)

สภาพแวดล้อมที่เหมาะสมต้องเป็นบริเวณที่มีชนิดและปริมาณพืชอาหารที่มาก มีพืชอาหารที่มีช่วงการบานยาวนานและต่อเนื่อง มีความหนาแน่นต่อหน่วยพื้นที่สูง สามารถเก็บอาหารได้มาก ไม่มีโรคและศัตรูรบกวน

แหล่งผลิต

ภาคเหนือ ได้แก่ จังหวัดเชียงใหม่
ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดขอนแก่น
ภาคกลาง ได้แก่ -
ภาคตะวันออก ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี ระยอง ตราด
ภาคตะวันตก ได้แก่ -
ภาคใต้ ได้แก่ จังหวัดชุมพร สุราษฎร์ธานี นครศรีธรรมราช พัทลุง สงขลา ยะลา ปัตตานี นราธิวาส สตูล ตรัง กระบี่ พังงา ระนอง ภูเก็ต ประจวบคีรีขันธ์
จังหวัดที่เลี้ยงมาก ได้แก่ จังหวัดจันทบุรี

ราคาขาย (บาท/กิโลกรัม)

ปี	ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.
2552	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500
2553	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500
2554	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500	500

ต้นทุน / ผลตอบแทน

ต้นทุน(ปี 52 : บาท/ไร่)
- ค่าพันธุ์ 500-1,600 บาท

ส่งออก

ปี	พันตัน	ล้านบาท
51	-	-
52	-	-
53	-	-

ประเทศคู่ค้าของไทย **จำนวนผลผลิต**
- -

หมายเหตุ : ประเทศไทยไม่มีการส่งออกน้ำผึ้งโพรง

ข้อได้เปรียบเสียเปรียบสินค้าไทย

ได้เปรียบ
-
เสียเปรียบ
-

ผลผลิต **พันล้านตัน**
ประเทศผู้ผลิตสำคัญ
-

นำเข้า

ปี	พันตัน	ล้านบาท
51	-	-
52	-	-
53	-	-

ประเทศผู้นำเข้าสำคัญของโลก
-

สถิติการผลิต

	ปี 51	ปี 52	ปี53
จำนวนผู้เลี้ยง (ราย)	**517**	**-**	**958**
จำนวนรัง (รัง)	2,470	-	6,428
ผลผลิตเฉลี่ย	-	-	-
ผลผลิตรวม (กก.)	**-**	-	-
วัตถุดิบ – ใช้ในประเทศ	-		
- ส่งออก	-		

ฤดูผลผลิต (ร้อยละที่ออกสู่ตลาด)

ม.ค.	ก.พ.	มี.ค.	เม.ย.	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.	ต.ค.	พ.ย.	ธ.ค.

ตลอดทั้งปี